

Vísur Önnu

Lausavísur og annar kveðskapur
eftir Önnu Árnadóttur, Blönduósi

Vísur Önnu

Lausavísur og annar kveðskapur
eftir Önnu Árnadóttur, Blönduósi

Bók þessi er gerð í tilefni 90 ára afmælis
Önnu Árnadóttur frá Blönduósi.

28. júlí 2017

Langidalur

Þú Langi-Langidalur, þú ljúfa sveitin mín.
Þinn fagri fjallasalur, mig fýsir oft til þín.
Þar Blanda bakka fyllir, í blíðri aftanró.
Og sumarsól þar gyllir, sérhvern lund og mó.

Á þínum grænu grundum, ég gekk mín fyrstu spor
í þínum faðmi fundum, hið frjálsa æskuvor.
Og þar var glatt á hjalla, þann heim ég muna skal.
Hann tengir okkur alla, sem áttum þennan dal.

Heim í Langadal

Enn mér heilsa höndum tveim,
hólarnir og balinn.
Mér finnst ég vera að fara heim,
ef fer ég um Langadalinn.

Sveitin mín

Fossar skreyta fjallareit,
fé á beit í grænum högum.
Enga veit ég aðra sveit
eins á heitum sumardögum.

Hestanöfn

Glæsir, Þokki, Bleikir, Blær,
Blakkur, Sokki, Faldur,
Fálki, Lokkur, Funi, Snær,
Faxi, Hnokki, Galdur.

Ærnöfn

Fluga, Gletta, Freyja, Sjöfn,
Fiðla, Skvetta, Móra,
Kemba, Hetta, Drífa, Dröfn,
Díla, Bletta, Flóra.

Blanda

Áður Blanda yggld og grett
olli vanda, ef man ég rétt.
Yfir landið líður nú
sem léttstígandi hefðarfrú.

Þokubragur

Þokan hnípin um heiminn fer,
hylur landið af gömlum vana.
Álögum bundin óskar sér
að einhver tali vel um hana.

Þreytt á þokunni

Úti þokan ennþá rólar
æði hokin kerlingin,
útilokar ljóma sólar
læðupokast ókindin.

Ferð í Kerlingarfjöll

Fyllir vitin fjallasýn,
form og litir hugann seiða.
Meðan endist ævin mín
óskin leitar fram til heiða.

Máninn alltaf fullur

Máninn varla ferðafær
felur sig í skýi.
Edrú var hann ekki í gær
og enn á fylleryi.

Staður og stund

Sigga litla systir mín,
situr enn í götunni.
Barnið hefur bragðað vín
og búið að týna fötunni.

Bjórinn bætir allt

Bjórinn kann að bæta hag,
bænda er sífelldu tapa.
Nú eru hífuð nótt og dag,
nautin á Hundastapa.

Áttavilltur fugl

Ýmsir lenda í ógöngum,
sem áttunum réttu týna.
Þannig fataðist fuglinum
sem flaug á rúðuna mína.

Rjúpan

Undir ruslatunnu reistirðu þér bú,
þar röð af smáum eggjum varðveitir þú.
Þar kúrir lítil rjúpa í kulda, litla skinnið.
Krakkar farið varlega, ef þið hana finnið.

Vorkoma

Hækka geislar himni frá,
hjaðnar veislufárið.
Krakkar beisla kraftinn þá,
kvittað neysluárið.

Maddama Gæs

Góðan morgun maddama Gæs,
mikið er gaman að sjá þig.
Nú veit maður hvaðan vindurinn blæs,
fyrst vorið er byrjað að tjá sig.

Og aftur kemur vor

Enn er vorið komið með ilm og græna haga.
Ómur fyllir loftið af glöðum fuglasöng.
Júní er að færa okkur ljósa dýrðardaga.
Daga sem við minnumst um vetrarkvöldin löng.

Ilmur vorsins

Vor er í vængjablakinu um víkur og fjörð.
Líf er í Lóukvakinu um lautir og börð
ilmur í andartakinu angan úr jörð.

Vor

Settleg lóa og lítill spör,
lúmskur kjói í veiðiför.
Vellur spói af ástum ör,
út í móa er líf og fjör.

Vorvísar

Eflist þorið enn á ný,
ómar vor með sínu lagi.
Líf er borið lautu í,
lítil spor í moldarflagi

Sumarkoma

Vökin á vötnunum stækka,
vorið syngur í blænum.
Fönnum í hlíðum fækkar,
fjölgar lafunum grænum.
Sólin á himninum hækkar,
hressist nú lífið í bænum.

Sumarið kom á fimmtudaginn

Sjálfst sagt allir muna, hve sýnilegt það var að sumarið, – það kom á fimmtudaginn. En það var líka auðséð að það gladdi gæsirnar, sem garga nú í kór um allan bæinn.

Það er komið sumar

Sumarið er komið, með sól á föla vanga,
Sumarblærinn læðist, um dali, strönd og fjörð.
Sóleyjarnar brosa og sumarblómin anga.
Sælt er enn að lifa á okkar grænu jörð.

Ágústköld

Húmar að um Húnaþörð
horfi ég fram í strauminn.
Fer að köld og færir þörð
í fjólabláu drauminn.

Ágúst nótt

Ágúst nóttin hlý og hljóð,
heillar öðrum fremur.
Margan dýran ástar óð,
orðalaust hún semur.

Ör-ævi

Þau lifna svo léttfætt á vorin
– en lífið er snúið –
og eiga eitt sólroðið sumar,
– svo er það búið.

Sumarauki

Svona góðir sumaraukar,
sjaldan gefast mér og þér.
Sumarblómin, lauf og laukar,
lifðu fram í október.

Haust

Þegar haustið ráðmum róm,
raskar okkar geði,
syngjum þá um sól og blóm
sumardýrð og gleði.

Að þreyja og bíða

Fölnar grundin fríða,
færist haustið nær.
Sól og sumarblíða
sígur okkur fjær.
Þá er bara að þreyja og bíða
og þegja og hlýða.

Haust

Allir fuglar flúnir,
á fjöru brimið skellur.
Þokan byrgir brúnir,
barómetið fellur.

Aftur kominn vetur

Vetur kóngur knýr á dyr
kastar éli í gluggann minn.
Oft hefur karlinn komið fyrir
hann kurteis var í þetta sinn.

Ljós í myrkri

Skuggarnir lengjast daginn dvín,
döpur er skammdegissólin.
Svo kemur ljósið sem lifnar og skín,
og lýsir upp aðventu og jólin.

Jólasveinapakk

Jólasveinar fara á flakk
fleiri en nokkru sinni.
Best ég þekki þetta pakk,
þó frá æsku minni.

Já, jólin

Þrátt við blessum þennan sið,
þegar lækkar sólin.
Innst í hjarta viljum við,
verða börn um jólin.

Vafi, – og þó

Ljóma fjölmörg ljós um jólin
og lífga upp á skammdegið.
Enn á himni hækkar sólin,
hvað sem annars tekur við.

Skrautlegt á Blönduósi um jólin

Skrautlegur er Blönduósbær
og býlin allt í kringum.
Jólaljósin ljóma skær
og lýsa Húnvetningum.

Tröllajól

Geisla höllum hallar sól
hamra tröllin syngja.
Saman öll við eigum jól
englar bjöllum hringja.

Þorrablót

Þjóðin blótar Þorra gamla enn,
það er bót að flestir meta sukkið.
Sælir njóta saddir glaðir menn,
fljót af brennivíni drukkið.

Falskar vonir

Þessi þorra dægur
þíðum kveða róm,
vestan vindur hægur
vekur lítið blóm
er sunnan undir garði svaf
og sínar fölsku vonir gaf.

Stefnumót

Enn þá gamla góutetur
gengur í þorraslóð.
Mætast þau um miðjan vetur,
með sinn élja sjóð.

Góa

Þegar Góa gekk hér inn
glöð á svip var kerlingin.
Er hún mætir sérhvert sinn
síga fer á veturinn.

Vetrarkvöld við Blöndu

Blanda raular sönginn sinn
siglir fram í ósinn.
Blár og heiður himininn
heilla norðurljósin.

Níu nóttum fyrir sumar

Kúrði í sínu krummaveldi,
karlinn var að þusa
við kerlu sína hvort hún héldi
að kæmi Hrafnagusa.

Hóf er gott – í hófi

Gerði járna gæðings hóf.
gleði vildi sækja hóf.
Þar á loft sinn hnefa hóf
hefði betur stillt í hóf.

Aldin aflakló

Vaskur einn að verki gekk,
þótt verði ei rakið nánar.
Margan góðan feng hann fékk,
úr forðabúi Ránar.

Grenjaskytta

Uppi á fjöllum oft hann lá,
út í myrkrið starði.
Falleg staka fæddist þá,
fyr en nokkurn varði.

Há

Tekin er af túni há.
Tölta menn um fjöllin há.
Skins af klárum kallast há,
komið er að stafnum há.

Bubbi

Orðabrandi bregða kann,
býsna lotuþungur.
Málið okkar metur hannn
meira en aðrar tungur.

Lagt af mörkum

Þeir sem hvort sem alltaf eru að yrkja
ættu nú við blaðið sitt að styrkja.
Og hnoða ljóði í hornið okkar góða
og henda því svo til hans Óla í Fróða.

Margs að varast

Atómljóðin engan saka,
undarleg og stundum fyndin.
en ranglega kveðin rímu staka
er raunalegri en erfðasyndin.

Bárðarbunga

Hrykkir í Bárðarbungu
beygur um landið fer,
drynja þrumurnar þungu,
þjóðin á verði er.

Skjálfti

Jökull og jörðin skelfur
jakar úr brúnum detta,
undir er kraumandi elfur,
yfir er jökulhetta.

Siður Jöklu

Þegar manni er misboðið,
margir reyna að svara.
Hún Jökla hefur sama sið,
þið sáuð það nú bara.

Kreppan

Kreppan ýmsum vanda veldur
vorri þjóð að sigrast á.
Þegar æra og sómi er seldur,
svona getur farið þá.

Vonbrigði

Svona fór um sjóferð þá,
sár og döpur hjörðin.
Sem átti heita ósk og þrá,
um auralykt í fjörðinn.

Von eftir Hrun

Sýnist að við eigum von
eftir Hrunið mikla.
Þegar stígur Steingrímsson
á stokk með nýja lykla.

Fer að hlakka til

Loksins, eftir mikið mas,
mannorðsvíg og hörkubyl,
svívirðingar, þjark og þras,
þá fer ég að hlakka til.

Jesús vonarglæta

Hugtakið sem heitir Von
heiminum barst í orðum.
Þegar Jesús Jósefsson
jörðina gisti forðum.

Að loknum lestri sagna Magnúsar
frá Syðra-Hóli

Fölna grös og fúna sprek,
fyrnast gömul kynni.
Hér má lesa um þeirra þrek
sem þraukuðu í fátæktinni.

Trúr í verkum

Vertu í þínum verkum trúr,
vandaðu mál og hugarþel.
Ræktaðu grænan akur úr,
eyðisandi og blásnum mel.

Jón og Jón

Ekki er sama Jón og Jón,
Jón er ekki bara Jón.
Séra Jón og Sigurjón,
Sóma-Jón og Litli-Jón.

Herinn farinn

Burt er af Íslandi útlendur her
– þeir urðu glaðir, veslingarnir.
Vitaskuld fagnaðarefni það er,
Þeir áttu að vera löngu farnir.

Brýning

Hratt við ökum, sú er sökin,
sáru rökin heyrir þú.
Höldum vöku, herðum tökin,
höllum bökum saman nú.

Minnkum stress

Til betri vegar það gæti greitt,
geðheilsu margra bætt og fleira,
að létta á stressi lítið eitt
og leyfa börnum að sofa meira.

„Smalahundafundur“

Sælt er að mega sækja fund
og sýna hundakæti.
Ef ég bara ætti hund,
yrði mér boðið sæti.

Heilræði

Meðan ungur áttu val
æsku gleði njóttu þinnar.
Kvíddu ei því sem koma skal
Hver er smiður gæfu sinnar.

Gangur lífsins

Lífsglaður unglingur lifir í voninni,
langskólaneminn á síðustu önninni.
Miðaldra ofhlaðinn erill í vinnunni,
aldraður puðar á stafnum og grindinni.

Ekki alveg öruggt

Fögnum hverjum fögrum degi,
frestum ei til næsta dags.
Því morgundaginn eigum eigi
öruggan til sólarlags.

Klukka tímans

Tímans klukka tifar ótt,
telur stundir dag og nótt.
Umboð tímans enginn hefur
allt er lífið flókin vefur.

Kvöldsaga

Komið brátt að kveldi er,
til hvíldar sátt við göngum.
Sögu þrátt við segjum hér,
með svoldið grátt í vöngum.

Minnið farið

Hvert er farið minnið mitt?
Ég man ekki hvar ég setti það.
Hvar er þetta og hvar er hitt?
Hvergi er neitt á sínum stað.

Fer að stytast

Ævin líður ljúf og stríð
lokatíð ég kenni.
Ellin býður ekki fríð,
engin prýði af henni.

Syngdu vor...

Ekki að syngja um ellina,
að mér stungið var.
Syngdu vor í sálina,
með sól og lóurnar.

Alltaf eitthvað

Á öllum stundum einhver deyr,
og allir á sama veg.
Hver af öðrum hverfa þeir.
Hvenær verður það ég?

Ævívísa

Löng er orðin leiðin mín,
og langt til fyrri daga

en - - -

Lífið gaf mér gjafir stórar,
góðan mann og tryggðaband
drengi þrjá og dætur fjórar
og dásamlega fallegt land.

90 ára

Nú er ég orðin níræð kelling,
næstum þraukað heila öld.
Af börnum á ég heilan helling,
sem hingað eru mætt í kvöld.

Mynd frá 85 ára afmælisdegi Önnu

Anna 90 ára

Svona byrjaði sagan,
sem er nú dálítið gaman.
Þá ákváðu Anna og Valli
að eyða lífinu saman.

Þau hús sér á Brekkunni byggðu
bjartsýn á framtíðina
og alla tíð saman undu
ánægð með tilveruna.

Svo fæddist þeim fyrsta barnið.
Þau fögnuðu dýrmætum sjóði
og fljótlega fylltist bærinn
af fjörugu krakkastóði.

Að endingu urðu börnin sjö,
Þá oftlega kárnaði gaman.
En lífið verður þeim leikur
sem læra að standa saman.

Og hópurinn flaug út í heiminn
á hönd sinna framtíðarvona
og eignaðist óþekka krakka,
urmul dætra og sona.

Af ættboga Önnu og Valla
enn lifa sterkar rætur
því hér eru mætt í hlaðið
húnverskir synir og dætur.

Seyðisá

Valli

Fögur er hún Seyðisá
séð af brúnni.

Hvaða brú er það nú þá?
það er brúin Jamm og já.

Anna

Ferðalangur fagna má,
færð í bönd var Seyðisá.
Nú þarf brúin nafn að fá;
nægir ekki Jamm og já.

Mynd: Anna Valgarðsdóttir

Myndin af Önnu var tekin á 90 ára afmælisdaginn